

lingerne med Undervisningsministeren om Spørgsmaalet var fuldkommen tilendebragt. Jeg haaber, at en saadan Forhandling maa kunne blive ført med den højtærede Undervisningsminister i Løbet af den kommende Maaned, og at den maa bringe en tilfredsstillende Løsning, saa at man bedre sikrer sig, at den Husholdningsundervisning, der her er Tale om, bliver en Undervisning, der svarer til Tidens Krav, og som bygger paa Tidens bedste Erfaringer om Ernærings teorier, som ikke hviler i en fortidig Betragtning, hvis Opretholdelse kun kan gøre Skade, men som har draget Nytte af, hvad Videnskaben nu mener om den menneskelige Organismes Krav til Ernæringen, og som endvidere sikrer, at disse Husholdningslærerindeskoler i ligelig Grad bliver Husholdninglærerindeskoler til Gavn for Befolkningen i By og paa Land, at de kommer til at virke med de rette Kræfter i Spidsen og derfor i det hele vil kunne føre denne Sag videre paa nyttig Maade. Jeg haaber, at den Omstændighed, at vi har taget en kort Udsættelse, kun vil være til Gavn for Tilvejebringelse af en Ordning, som alle — ogsaa den højtærede Undervisningsminister kan være tjent med.

Jeg skal saa kun udtale mig om et enkelt Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 605, der er stillet af Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Jeg kan henvise til, hvad jeg herom sagde ved anden Behandling, og sige, at den fortsatte Forhandling har bestyrket mig i min Opfattelse af, at det havde været ønskeligt, om man allerede ved anden Behandling havde taget Stilling til det af det ærede Medlem Hr. Pinstrup og senere af et andet æret Medlem overfor en anden Forfatter indtagne Standpunkt, for at vi allerede den Gang kunde have faaet Klarhed over Stillingen og derefter kunnet behandle det af den højtærede Minister stillede Forslag. Det lykkedes jo imidlertid ikke, og vi vil derfor i Dag komme til at staa overfor to Spørgsmaal.

Om den højtærede Undervisningsministers Forslag om en ny Inddeling af de personlige Understøttelser til Forfatterne, skal jeg kun sige, at efter min Opfattelse handler man ikke rigtigt ved at forandre nu faste Understøttelser til 3-aarige Understøttelser; jeg har tidligere udviklet hvorfor. Jeg har derfor arbejdet for at tilvejebringe en Ordning, hvorved denne Ændring i Personers Forhold ikke skete,

men jeg har staaet ret ene heroverfor og har derfor maattet nøjes med at søge Tilslutning til den bedst mulige Ordning indenfor det af Ministeren stillede Forslag og kan kun takke Udvalg og Minister, fordi de ved en lille Ændring i Ministerens Forslag har fjernet en Urimelighed i dette, nemlig, at det flyttede ældre Forfattere, hvis Optagelse paa Finansloven saa sent kun skyldes Tilbageholdenhed eller særlige Forhold fra deres Side, med blandt de yngre Forfattere fra de faste over til de midlertidige Understøttelser. Ved at undtage alle Mænd og Kvinder, der i denne nye Gruppe er over 50 Aar den 1. April, vil man blandt andet kunne bevare paa den faste Konto Forfattere af en saadan Betydning som Henri Nathanson, som William Behrend, som Bøving-Petersen og flere andre, om hvilke der i øvrigt ingen Strid har været. Jeg kan, som Forholdene nu ligger, anbefale at stemme for den af Ministeren foreslaaede Ordning, idet navnlig Spørgsmaalet om de enkelte Forfattere nu vil komme til en Afgørelse her i Tinget.

Endnu er jo Ændringsforslaget vedrørende Thit Jensen-Fenger ikke anbefalet, og jeg føler mig derfor ikke berettiget til at udtale mig derom nu. Jeg skal heller ikke til det ærede Medlem Hr. Pinstrup sige meget, idet vi jo har ført Forhandlingen ved anden Behandling. Kun er det noget urigtigt af det ærede Medlem at betegne det, der strides om, som et Spørgsmaal om, hvorvidt man vil anerkende et Rode-Holstein'sk Princip. Jeg tror, det vilde være mere loyalt overfor den højtærede Undervisningsminister og mere i Overensstemmelse med, hvad der faktisk foregaar, om det ærede Medlem enten havde sagt, at det, der skulde stemmes over, var et Appel'sk Princip, eller i alt Fald havde sagt et Appel-Rode-Holstein'sk Princip, idet de forskellige Synspunkter vedrørende dette Spørgsmaal, som er kommet til Orde gennem Udtalelser af den højtærede Undervisningsminister, af det ærede Medlem Hr. Holstein og af mig, da vilde være paa en Gang betegnede. Det er ikke sikkert, at alle disse Opfattelser er nøjagtig ens, men de ender dog i det samme, i at ønske bevaret Understøttelsen til Forfatteren Harald Bergstedt. Overfor det ærede Medlem Hr. Pinstrup skal jeg i øvrigt kun sige, at hans Udtalelser om denne Forfatter er ganske misvisende, at hans Citat af Professor Vilhelm Andersen — som jo alle, der kender denne Udtalelse, der blev op-